

Uniwersytet Szczeciński

Instytut Biologii

mgr Małgorzata Głócko

Tytuł rozprawy doktorskiej „Dynamika zarażenia pasożytniczymi Metazoa dwóch form stynki (*Osmerus eperlanus* L.) z wybranych akwenów północno - zachodniej Polski”

promotor: **dr hab. Małgorzata Pilecka-Rapacz, prof. US**

Streszczenie rozprawy doktorskiej

W związku z brakiem kompleksowych badań parazytofauny stynki na tle ich struktury biologicznej oraz szczegółowej analizy porównawczej zgrupowania pasożytów formy wędrowniej i osiadłej, podjęto badania mające na celu uzupełnienie wiedzy w tym zakresie.

W Europie stynka występuje w dwóch formach: wędrowniej, anadromicznej i osiadłej, jeziornej. Głównym celem pracy było określenie dynamiki zarażenia pasożytniczymi Metazoa stynki z wybranych akwenów. Aby go zrealizować opisano populację obu form stynki poprzez jej charakterystykę biologiczną oraz określono strukturę zarażenia pasożytniczymi Metazoa. Badano stynkę wędrowną z ujścia dolnej Odry i z Zatoki Pomorskiej oraz osiadłą z wybranych jezior zachodniopomorskich (J. Drawsko, J. Żerdno i J. Pile). Ogółem badaniom poddano 524 ryby.

Parametry biologiczne badanych stynek świadczą o ich prawidłowym rozwoju i mieszczą się w typowych zakresach długości, masy i wieku tych ryb. Stynka wędrowna w porównaniu do stynki osiadłej ma szybsze tempo wzrostu i osiąga większe rozmiary. Ponadto stwierdzone parametry biologiczne badanych ryb są podobne do wartości podawanych w dostępnej literaturze.

U stynki znaleziono 11 taksonów pasożytów, z czego 8 oznaczono do rangi gatunku. Pasożyty występowały w oczach, przewodzie pokarmowym, pęcherzu pławnym, wątrobie, otrzewnej oraz na skrzelach. Należały one do Digenea (*Diplostomum* spp.), Cestoda (*Proteocephalus longicollis*, *Eubothrium crassum*, *Triaenophorus nodulosus*), Nematoda (*Hysterothylacium aduncum*, *Cystidicola farionis*), Acantocephala (*Corynosoma semerme*, *Pomphorhynchus laevis* i *Acanthocephalus* spp.), Bivalvia (Glochidia spp.) i Crustacea (*Ergasilus sieboldi*).

SEKCJA DS. NAUKI

21. 09. 2021

W P Ł Y N Ę Ł O

Dla obu form wspólnymi gatunkami były metacerkarie *Diplostomum* spp. i tasiemiec *P. longicollis*, przy czym prewalencja zarażenia była znacznie wyższa u stynki osiadłej.

U ryb odłowionych z dolnej Odry w trakcie wędrówki tarłowej zanotowano stadia larwalne małży *Glochodia* spp., prewalencja zarażenia wynosiła 80,7%. Odnaleziony u formy jeziornej plerocerkoid *Triaenophorus nodulosus* jest nowym dla terenu Polski gatunkiem występującym u stynki.

Pozyskanie pełnej próby stynki wędrowniej, ryb zarówno młodocianych, jak i dojrzałych (w wieku od 0+ do 6+) pozwoliło stwierdzić dynamikę nabywania pasożytów u tej formy stynki, natomiast u stynki osiadłej (ryby w wieku 2+ - 7+) takiej zależności nie zanotowano.

Data, podpis

21 09 2021 G. Orliko

Słowa kluczowe: parazytologia, Pomorze, zoologia